

незабравима наша Княгиня. Нищо не може да ни върне тоя Ангелъ, който отлетѣ на небето! Да, това бѣше Ангелска душа, която въплъщаваше най-висшата женска и човѣческа добродѣтель. Стояща толкова високо по произхождението си както и по положението си въ държавата, Нейно Царско Височество Княгинята, рѣзко отличающа се съ възвишения си характеръ, винаги прѣдставляваше отъ себе си образецъ на най-голѣма скромность, учтивость и примѣръ на една рѣдка и любяща майка. Но уви! На скѣпнитѣ дѣца на България и на пѣжната тая майка било сѣдено да не испитатъ до край радоститѣ на майчината любовь! Тежка и незамѣнима е загубата не само за царствующия домъ; тя е не по-малко тежка и за цѣла България, която бѣше честита съ своята първа Княгиня. Нѣма българка, която да не плаче, като знае, колко добродѣтелна и милостива бѣше тя! Нейното милосѣрдие личеше на образа Й, когато говорѣше за благотворителнитѣ дѣла, когато помагаше на бѣднитѣ съ небивала щедрость.

Ний отъ скѣрбъ не можемъ повече да продължаваме. Нека Богъ да прости душата на милата ни Господарка, свѣтлия образъ на която ще остане да свѣти за винаги между насъ. На Негово Царско Височество Господаря Всевишний да подари сила и твърдость, за да понесе най-тежкия ударъ на неумолимата сѣдба.

(Изъ „Миръ“).

На Нейно Царско Височество Княгиня МАРИЯ-ЛУИЗА.

(ОДА).

Не на горди триумфаторъ, не на гений лучезаренъ,
 Не на слава грѣмовита цѣлъ народъ единогласно
 Загубата днесъ оплаква, отъ ужасна вѣстъ попаренъ,
 Цѣлъ народъ слѣнь въ сѣща жалость, въ едно чувство
 силно, властно;